

Jeg skal ogsaa oplyse, hvorledes det for disse til April husvilde Mennesker stiller sig med Hensyn til Erhvervene. Der var 146 ufaglærte Arbejdere, 200 faglærte Arbejdere, 35 var Funktionærer, 32 mindre næringsdrivende, 19 Kontorister og lignende, 2 Underofficerer, 1 Officer, 9 Grosserere, Fabrikanter og lignende, 27 tilhører liberale Erhverv, og i 98 Tilfælde var der ikke angivet noget Erhverv. Hvis man udsætter Flyttedagen, vil der dog kunne skaffes Plads til omtrent Halvdelen af de husvilde Familier. Københavns Kommune har ogsaa søgt at raade Bod paa Bolignøden ved at rette en Forespørgsel til Krigsministeriet, om det ikke var muligt, at Krigsministeriet kunde overlade en eller anden Kaserne eller maaske nogle Barakker eller Telte til Kommunen, men der kom et absolut afslaaende Svar, Krigsministeriet ser sig ikke i Stand til at gøre noget som helst i saa Henseende.

Nu har man paapeget saa overordentlig mange Vanskeligheder, der skulde være forbundet med at udsætte Flyttedagen, og jeg indrømmer selvfølgelig, at nogle Vanskeligheder vil der være forbundet dermed. Men der er, som det i sin Tid er blevet sagt, „Krig i Europa“, og vi maa alle underkaste os adskillige Ubehageligheder som Følge af denne Krigstilstand. Jeg synes imidlertid, at naar man gennemgaar disse Ubehageligheder, viser de sig i Virkeligheden at være meget smaa, og mange af dem, der nævnes, vil vise sig at være rent tænkte Eksempler. Der nævnes f. Eks. i Bemærkningerne til Lovforslaget, at en Udsættelse af Flyttedagen kan være generende i saadanne Tilfælde, hvor det løbende Lejemaal skal ophøre, uden at Lejeren skal indtræde i noget nyt Lejemaal. Dette gælder f. Eks. Dødsboer, Konkursboer, Folk, som i Sommerhalvaaret bebor deres egen Sommervilla, Personer, der ophæver deres Hjem her i Byen for at rejse til Udlandet, og mange andre. Saadanne Ting paapeger man og nævner ogsaa, at naar Folk flytter til billigere Lejligheder, vil det være særdeles byrdefuldt for dem at skulle blive boende i den dyrere Lejlighed en Maaned endnu. Men naar man tænker over disse Tilfælde, vil det vise sig, at det i Virkeligheden er meget faa Tilfælde, det her kan dreje sig om. Hvor mange Dødsboer er der vel, som netop ophæver deres Lejemaal i denne ene Maaned, det her drejer sig om, eller hvor mange Konkursboer gælder dette? Jeg vil antage, der omtrent ingen er, eller i alt Fald er det ganske faa.

Og om disse Dødsboer eller Konkursboer skulde hæfte for vedkommende Lejlighed en Maaned endnu, vilde det neppe være en stor Ulykke. Og hvor mange Tilfælde tror man, det drejer sig om, naar Talen er om Folk, der vil flytte til en billigere Lejlighed, end de hidtil har beboet. Det kan desuden kun blive smaa Beløb, det her gælder. Lad os sætte, at en Familie nu bebor en Lejlighed til 1,000 Kr. og har lejet sig en til 600 Kr.; vedkommende kommer da til at betale Forskellen mellem den dyrere og den billigere Lejlighed i en Maaned. Det bliver 40—50 Kr. i et saadant Tilfælde, og det kan selvfølgelig være byrdefuldt nok for vedkommende, men der er i Lovforslaget hjemlet Kommunerne Ret til i Tilfælde, som er særlig byrdefulde for vedkommende, at yde dem Hjælp i den Anledning.

Man nævner saa, at en Husejer kan have udlejet den paagældende Lejlighed til en højere Leje, end han har faaet hidtil, og han skal altsaa finde sig i endnu en Maaned at faa den mindre Husleje. Ja, det kan være ubehageligt for denne Husvært, men dette Tilfælde angaar vist ikke mange, og skulde det være saaledes, maa virkelig en Husvært tage det lille Tab, som dermed kan følge, og er han meget daarligt stillet, kan man maaske yde ham en Erstatning. Vi paalægger overordentlig mange Mennesker Tab nu under Krigssituationen. Jeg skal blot nævne Paabudet om, at Selskabslokaler skal lukkes Kl. 11 Aften, det har bevirket, at en stor Mængde Tjenere og andre Folk, der har haft Beskæftigelse der, har mistet ret betydelige Indtægter. Dem har man ikke stor Medlidenhed med, man har roligt paalagt dem at bære dette Tab. Der kunde være Anledning til at yde dem Erstatning, og jeg vil haabe, det vil ske, men foreløbig har man ikke gjort det, man har paabyrdet dem dette Indtægts-tab, som mange af dem har meget vanskeligt ved at bære. Jeg synes ikke, man behøver at have saa stor Medlidenhed med en eller anden Husejer, som har benyttet Situationen til at forhøje sin Leje, fordi han endnu en Maaned maa vente med at faa den forhøjede Leje. Det er en Vanskelighed, som egentlig ikke burde være paapeget i Bemærkningerne til Lovforslaget, for den har meget ringe Betydning, samtidig med at den maaske kan bevirke, at mindre tænksomme Læsere faar den Opfattelse, at der er flere Vanskeligheder ved Sagen, end der i Virkeligheden er.